

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 709: Thường Khởi Chánh Niệm, Dùng Làm Cảnh Sát. Nên Thường Tôn Giữ Suy Nghĩ: Phàm Những Gì Có Tướng, Không Và Hữu Đồng Thời

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 060)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Thường khởi chánh niệm, dùng làm cảnh sát. Nên thường tôn giữ suy nghĩ: Phàm những gì có tướng, Không và Hữu đồng thời.】

Ở đây chúng ta hãy đem từng câu ra để giảng giải. “Thường khởi chánh niệm”, “chánh” chính là chính xác, không có sai lầm, không có lệch lạc, cũng chính là “nhập Phật tri kiến”, “Phật tri Phật kiến” mà trong Kinh Pháp Hoa đã nói, đó là cách nhìn, cách nghĩ của chư Phật Như Lai đối với vũ trụ nhân sanh; cách nhìn, cách nghĩ của chúng ta cũng giống y như các Ngài, như vậy mới là chính xác, không có sai lầm. Thường xuyên dùng điều này để nhắc nhở bản thân, “cảnh sát” chính là nhắc nhở chính mình, khiến cho bản thân giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm, đó chính là chúng ta đã thực sự quy y rồi. Tam quy y chính là Giác - Chánh - Tịnh. Toàn bộ cuộc sống của chúng ta, sống trong Giác - Chánh - Tịnh, thì đó thực sự là Bồ-tát.

Phải suy nghĩ như thế nào? Phải nhìn nhận ra sao? Nhất định phải thường xuyên ghi nhớ: “Phàm những gì có tướng, Không và Hữu đồng thời” ; tướng là có nhưng Thể là không (tướng hữu thể không), phải thường xuyên nghĩ đến điều này. Nhìn thấy hết thấy mọi hiện tượng, thì đều là tướng có, thể không. Quý vị có thể hiểu được đạo lý này, thường xuyên có được sự giác ngộ như vậy, thì về mặt “tướng” quý vị vẫn có thể thọ dụng, nhưng trong tâm tuyệt đối không chấp trước, tâm địa thanh tịnh, sạch sẽ, thì làm các công việc bên ngoài sẽ càng được trọn vẹn, viên mãn. Phàm phu vì sao làm việc không được viên mãn? Là vì họ có tư tâm, họ muốn vì lợi ích của chính mình, cho nên thường làm những việc lợi mình hại người, rốt cuộc lại làm hỏng cả sự việc. Tâm Bồ-tát thanh tịnh, đối với tất cả vạn pháp đều biết rõ là “tướng hữu thể không”, tâm địa các Ngài

sạch sẽ, các Ngài không có tư tâm, cho nên bất luận làm việc gì cũng đều làm được viên mãn hơn. Đạo lý là ở chỗ này, không có tư tâm. Bất luận là đối với người, đối với sự hay đối với vật, các Ngài đều rất rõ ràng, đều rất sáng tỏ, các Ngài hiểu rõ Không và Hữu là đồng thời, đó là quan niệm đầu tiên nhất định phải hiểu rõ; “tưởng” (nghĩ), chính là quan niệm mà hiện nay chúng ta thường nói, chúng ta gọi là nhân sinh quan, vũ trụ quan.